

Arrest

nr. 128 577 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE loco advocaten L. CRUTZEN & F. FREDERICK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, geboren in X op X. U vervulde de middelbare school en studeerde internationaal recht in Kiev. U verbleef van 1989 tot 1995 in Duitsland als vluchteling en van 1995 tot 2004 in Londen, Verenigd Koninkrijk. Na de het einde van de oorlog in Angola keerde u vrijwillig terug naar Angola, waarbij u afstand deed van uw vluchtelingenstatuut. U kreeg een positie aan de Agostinho Neto Universiteit aangeboden, maar weigerde deze omdat u de voorwaarden ongunstig vond. U richtte vervolgens een juridisch kabinet op en deed zaken in diamant, mineralen en petroleum. U gaf ook raad aan de organisatoren van de manifestaties van de jeugdbeweging in Luanda, aangezien u ervaring had met het organiseren van manifestaties. U nam op 27 mei 2012 deel aan een manifestatie

in Luanda. Op 19 maart 2013 reisde u vanuit Angola naar Portugal. U verbleef ongeveer een week in Portugal. U telefoneerde regelmatig met uw vrouw ((K.B.P.), CG1312228) en vroeg haar om ook naar Europa te reizen, om u te bezoeken. Na een week kwam u naar België voor een medische check-up. Uw vrouw was intussen al in België aangekomen en zij vroeg op 15 maart 2013 asiel aan. Nog een week later kreeg u telefoon van (G.M.), een luitenant generaal in het Angolese leger. Hij waarschuwde u niet terug te keren naar Angola, omdat men op de hoogte was van uw betrokkenheid bij de jeugdbeweging die manifestaties organiseerde in Angola. Hierop kreeg u een aanval van hoge bloeddruk en u moest twintig dagen in het ziekenhuis verblijven, waarna u besloot bescherming te vragen bij de Belgische overheid. U vroeg op 15 mei 2013 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw aankomst en asielaanvraag in België en over de aankomst van uw vrouw, **strijdig zijn met de informatie in het administratief dossier.** U verklaarde immers dat u eerder dan uw vrouw uit Angola vertrok (CGVS (B. A. V.) p. 13), dat u gezondheidsproblemen kreeg (CGVS (B. A. V.) p. 10) en dat uw vrouw u om deze reden achterna reisde (CGVS (B. A. V.) p. 25). Uit het administratief dossier blijkt echter dat uw vrouw reeds asiel aanvraag vooraleer u uit Portugal vertrok. U vertrok immers op 19 maart 2013 uit Portugal (zie kopie paspoort en visum in administratief dossier en CGVS (B. A. V.) p. 10). Uw vrouw diende echter al op 15 maart 2013 (zie kopie uit administratief dossier (K.B.P.), CG1312228, in administratief dossier) een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, dus nog voor u uit Angola vertrok.

Verder valt op dat u **laattijdig asiel aanvraagde.** U bleef immers een week in Portugal nadat u er op 19 maart 2013 aankwam (CGVS (B. A. V.) p. 10), waarna u naar België reisde voor een medische check-up (CGVS (B. A. V.) p. 7). Na ongeveer een week in België (dus eind maart, begin april) kreeg u bericht dat u niet meer kon terugkeren naar Angola (CGVS (B. A. V.) p. 10). Zelfs indien u aansluitend nog 20 dagen in het ziekenhuis verbleef, zoals u verklaart (CGVS (B. A. V.) p. 11), dient opgemerkt dat een asielaanvraag op 15 mei 2013 (zie administratief dossier) laatstijdig is, zeker voor iemand die reeds bekend is met asielprocedures, weliswaar in andere landen (CGVS (B. A. V.) p. 3). Nog volgens uw verklaringen kreeg uw vrouw een toeval bij het horen van het bericht dat jullie niet veilig naar Angola konden terugkeren, hoewel zij voordien geen problemen had (CGVS (B. A. V.) p. 25). Nochtans blijkt uit het administratief dossier dat zij al op 19 maart 2013 in België in het ziekenhuis werd opgenomen, dus nog voor u in België toekwam en twee weken voor u bericht zou gekregen hebben dat u niet naar Angola kon terugkeren. **Deze vaststellingen laten toe reeds bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij uw asielrelaas en de ernst van uw beweerde vrees.**

U verklaart verder op 27 mei 2012 te hebben deelgenomen aan een manifestatie op het Largo Primeiro de Maio in Luanda (zie gehoorverslag CGVS (B. A. V.) p. 16, 17), en sinds 2008 de organisatoren van de jongerenmanifestaties in Luanda te hebben ondersteund (zie CGVS (B. A. V.) p. 15). **Tijdens uw gehoor voor het CGVS kon u echter niet overtuigen dat u werkelijk hebt deelgenomen aan een manifestatie op 27 mei 2012 in Luanda, noch dat u contact zou gehad hebben met organisatoren van de recente manifestaties in Luanda.** Uw verklaringen zijn immers erg vaag en op belangrijke punten strijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Met betrekking tot uw deelname aan een manifestatie op 27 mei 2012 in Luanda, kan het volgende opgemerkt worden.

U stelt op 27 mei 2012 (CGVS (B. A. V.) p. 16, 17) te hebben deelgenomen aan een manifestatie tegen het MPLA en de president, die al 32 jaar aan de macht is (CGVS (B. A. V.) p. 19). Aan deze manifestatie zouden duizenden jongeren deelgenomen hebben (CGVS (B. A. V.) p. 18). Ze zou 's morgens begonnen zijn op het kerkhof Santa Anna en op Primeiro de Maio (CGVS (B. A. V.) p. 17), maar na een tweetal uur ontstonden er strubbelingen met de politie en werden de manifestanten uit elkaar gedreven (CGVS (B. A. V.) p. 17). De manifestatie zou georganiseerd zijn geweest door de broer van Nitu Alves, die u echter niet bij naam kan noemen (CGVS (B. A. V.) p. 18), al stelt u dat zijn naam zal eindigen op Nitu Alves. Evenmin weet u hoeveel mensen er die dag gearresteerd werden (CGVS (B. A. V.) p. 18), noch kan u medeorganisatoren van de manifestatie noemen. U stelde wel dat er anderen waren die anoniem steun betuigden, maar dat de broer van Nitu Alves de hoofdorganisator was van deze manifestatie (CGVS (B. A. V.) p. 19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat manifestaties in Luanda uitgebreid worden belicht in de pers (zie informatie administratief dossier). Nochtans kan er geen informatie worden teruggevonden over een manifestatie op 27 mei 2012 waarop duizenden mensen aanwezig waren en die georganiseerd werd door een broer van Nitu Alves (zie informatie administratief dossier). Wel kan worden teruggevonden dat op die datum een manifestatie werd georganiseerd door oorlogsveteranen en presidentiële wachten, om achterstallig loon op te eisen (zie info administratief dossier). António Alves Kamulingue en Isaías Sebastião Cassule maakten deel

uit van de organisatoren van deze manifestatie, die echter reeds uiteengeslagen werd nog voor ze kon plaatsvinden (zie info administratief dossier). Hierover vermeldt u echter niets. Er kan onmogelijk worden aangenomen dat er op dezelfde dag nog een andere manifestatie zou hebben plaatsgevonden, die volgens uw verklaringen door een broer van Nitu Alves werd georganiseerd en waarop verschillende partijen en wel duizenden mensen aanwezig waren, maar die volledig aan de persaandacht zou ontsnapt zijn. **U overtuigt bijgevolg niet inderdaad deelgenomen te hebben aan een manifestatie in Luanda op 27 mei 2012.**

U verklaart dat de veiligheidsdiensten van Angola zelfs in het buitenland mensen opsporen en doden. Gevraagd naar recente voorbeelden hiervan noemt u aanvankelijk een vriend van u die in 1986 werd gedood in Portugal. Gevraagd naar voorbeelden van de laatste drie of vier jaar, in verband met de manifestaties die u zou gesteund hebben, noemt u Alves en Kassule (zie supra), de mannen die mee de (echte) organisatie van 27 mei 2012 organiseerden en in de dagen erna verdwenen (zie informatie administratief dossier). Gevraagd naar de omstandigheden van hun verdwijning en moord, blijft u echter bijzonder vaag. U stelt dat ze hun salaris gingen opeisen, maar dat ze gedood werden en in een rivier gegooid (CGVS (B. A. V.) p. 16). Gevraagd hoe ze hun salaris gingen opeisen, stelde u dat ze het gewoon gingen vragen (CGVS (B. A. V.) p. 16). U geeft op geen enkel moment blijk van enige kennis omtrent het feit dat deze mannen een manifestatie (mee) organiseerden, wat zeer eigenaardig is, gezien hun verdwijning uitgebreid bericht werd in de media (zie informatie administratief dossier), en gezien u beweert de organisatoren van jongerenmanifestaties in Luanda gesteund te hebben (CGVS (B. A. V.) p. 15, 19, 20). Men zou dan ook verwachten dat u hierover enige informatie zou kunnen verschaffen, op zijn minst dat u zou weten dat de mannen verdwenen naar aanleiding van hun betrokkenheid bij het organiseren van een manifestatie.

Met betrekking tot de manier waarop u ondersteuning zou geboden hebben aan de organisatoren van de jongerenmanifestaties (CGVS (B. A. V.) p. 15, 19, 20) kan opgemerkt worden dat u bijzonder slecht op de hoogte bent van recente gebeurtenissen met betrekking tot deze manifestaties, evenals van de sleutelfiguren die in verband met deze manifestaties bekend zijn. Zo bleek u naast de manifestatie van 27 mei 2012, waarvan u onterecht beweerde dat u er aan deelnam en waarover u verschillende ongeloofwaardige verklaringen aflegde, geen enkele andere datum te kunnen noemen waarop een jongerenmanifestatie plaatsvond in Luanda (CGVS (B. A. V.) p. 24). Evenmin kan u namen noemen van mensen die gearresteerd werden naar aanleiding van deze manifestaties (CGVS (B. A. V.) p. 24, 25), tenzij de broer van Nitu Alves (CGVS (B. A. V.) p. 24), van wie u de naam niet kent en over wie geen enkele informatie wordt teruggevonden in verband met deze manifestaties. De namen van Pandita Nerú en Luaty Beiaro, nochtans sleutelfiguren met betrekking tot de manifestaties in Luanda (zie informatie administratief dossier), herkent u niet (CGVS (B. A. V.) p. 23). Hoewel u beweert de organisatoren van de jongerenmanifestaties gesteund te hebben en persoonlijk raad gegeven te hebben, is Mfuka Muzemba de enige persoon die u spontaan kan noemen (CGVS (B. A. V.) p. 19, 20) en die inderdaad in verband gebracht kan worden met een manifestatie in Luanda (zie informatie administratief dossier). Gevraagd naar prominente personen binnen de jongerenbeweging die gearresteerd werden, noemde u hem echter niet, hoewel hij wel degelijk gearresteerd werd bij één van de eerste manifestaties van de jongerenbeweging in Luanda. Casimiro Carbone noemde u evenmin, hoewel u zijn naam wel herkende wanneer hij u werd aangeboden en u stelde dat hij inderdaad een organisator van de jongerenbeweging is (CGVS (B. A. V.) p. 23). Van iemand die stelt sinds 2008 de organisatoren van de jongerenmanifestaties ondersteund te hebben en dit op een manier die de aandacht van het Angolese regime zou getrokken hebben, zou men nochtans verwachten dat hij spontaan correcte en volledige informatie kan geven met betrekking tot de gebeurtenissen in Luanda in verband met deze manifestaties en in verband met de sleutelfiguren van deze beweging. **U maakte in het geheel niet aannemelijk deze jongerenbeweging inderdaad actief ondersteund te hebben. Er kan dan ook niet aangenomen worden dat u om deze reden vervolging zou vrezen in Angola.**

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een Angolees paspoort met visum voor Portugal voor en een Angolese identiteitskaart. Ter ondersteuning van uw reisweg legt u een instapkaart voor van uw vlucht tussen Luanda en Lissabon. Verder legt u twee kaarten van Millennium Angola voor en een National Insurance Numbercard. Deze laatste is een begin van bewijs van uw legaal verblijf in het Verenigd Koninkrijk. Tenslotte legt u medische attesten voor, een foto van een reünie van ambassadeurs van voor 1989 en een getuigenis van de oom van uw vrouw in verband met jullie relatie. Deze documenten zijn weinig relevant met betrekking tot uw asielrelaas. In elk geval weerleggen ze bovenstaande argumentering niet.

Er kan worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw vrouw - (K.B.P.) (CG1312228), op 17 mei 2014 gehoord op het Commissariaat-generaal - een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker stelt in onderhavig verzoekschrift het volgende:

"Het CGVS stelt vast dat er noch de vreemdelingenstatus nog de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker kan toegekend worden.

1) Het CGVS stelt vooreerst vast dat de verklaringen van verzoeker over zijn aankomst een asielaanvraag in BELGIË strijdig zijn met de informatie in het administratief dossier.

Mijnheer BOKULA stelt zich immers de vraag hoe zulk argument in acht kan worden genomen om vast te stellen dat er voor hem geen vrees is voor vervolging in zijn land van herkomst in de zin van de Vluchtelingenconventie...

Die verklaringen hebben inderdaad niks met die vrees te maken.

Ook moet worden vastgesteld dat Mijnheer BOKULA bijna 70 jaar is en dat hij het slachtoffer is geweest van een hersenaanval. Het lijkt dan ook logisch dat hij zich niet van alle exacte data herinnert.

Dit eerste argument van het CGVS kan dus helemaal niet gebruikt worden om vast te stellen dat Mijnheer BOKULA geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk kan maken.

Het eerste argument van het CGVS zal dus verworpen moeten worden.

2) Het valt het CGVS ook op dat Mijnheer BOKULA laattijdig asiel aanvraag.

Ook dit mag geen argument zijn om een asielaanvraag te weigeren : het heeft inderdaad opnieuw niets te maken met de aannemelijkheid van het relaas van Mijnheer BOKULA.

Verzoeker heeft na zijn revalidatie en nadat zijn persoonlijke situatie weer een beetje stabiel is geworden, onmiddellijk contact opgenomen met de Belgische autoriteiten om een asielaanvraag in te dienen.

Het tweede argument van het CGVS om de vluchtelingenstatus (en de subsidiaire beschermingsstatus) te weigeren moet dus ook verworpen worden.

3) Het CGVS is ook nog van mening dat verzoeker tijdens zijn gehoor niet kon overtuigen dat hij werkelijk heeft deelgenomen aan een manifestatie op 27 mei 2012 in LUANDA, noch dat hij contact zou gehad hebben met de organisatoren van de recente manifestaties in LUANDA.

Mijnheer BOKULA tracht desbetreffend een aantal attesten bijeen te halen om zijn deelname aan te tonen.

Die attesten moeten nog worden doorgestuurd door mensen in het land van herkomst (en zullen daarna ook onmiddellijk bijgevoegd worden aan het dossier) en zullen aantonen dat verzoeker wel degelijk deel heeft genomen aan een manifestatie op 27 mei 2012.

Het feit dat er geen media aandacht voor die manifestatie is geweest sluit zeker niet uit dat die manifestatie plaats heeft gevonden.

Door die attesten zal Mijnheer BOKULA ook aannemelijk kunnen maken dat hij efficiënt jeugdbewegingen actief ondersteund heeft in zijn land van herkomst (hij heeft trouwens om dat motief ook asiel verkregen in DUITSLAND en in het VERENIGD KONINKRIJK).

Dat hij zich niet over alle detail herinnert kan hem niet kwalijk genomen worden : Mijnheer BOKULA is inderdaad bijna 70 jaar en heeft laatst een herseninfarct gehad.

Uit de attesten zal dan ook blijken dat Mijnheer BOKULA mag vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

In die zin zou een terugkeer naar ANGOLA tegenstrijdig zijn met artikel 3 EVRM.

Uit deze vaststellingen blijkt duidelijk dat verzoeker kan aantonen dat er voor hem een vrees voor vervolging bestaat zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en dat er voor hem ook een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming als hij teruggestuurd zou worden naar zijn land van herkomst.

Op basis van deze elementen moet de vluchtelingenstatus (in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980) en de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden."

2.1.2. Met een aangetekend schrijven van 30 mei 2014 (rechtsplegingsdossier, stuk 7) brengt verzoeker een Franse vertaling van de verklaring van (J.D.M.) van 22 april 2014 bij en een Franse vertaling van een artikel op "ANGOLA24HORAS.com" van 3 mei 2014 (stuk 3 bij het verzoekschrift).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker op 15 mei 2013 een asielaanvraag indiende bij de Belgische asielinstanties (administratief dossier, stuk 11). Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker dat hij een week na 19 maart 2013 (i.e. 26 maart 2013) vanuit Portugal (Lissabon) in België aankwam in het kader van een medische check-up en hier nog een week later (i.e. 2 april 2013) het bericht kreeg dat hij gezocht werd door de Angolese veiligheidsdiensten wegens deelname aan een manifestatie (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 10-11). Tevens verklaarde verzoeker dat zijn echtgenote naar België kwam omwille van zijn gezondheidsproblemen (gehoorverslag CGVS, p. 25). Uit het administratief dossier van verzoekers echtgenote blijkt evenwel dat zij reeds op 15 maart 2013, dus nog voor verzoeker naar België kwam omwille van gezondheidsredenen en zelfs nog voordat hij Angola verliet om naar Lissabon te gaan, een asielaanvraag indiende. Ondervraagd ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV, bevestigen verzoeker en zijn echtgenote dat zijn echtgenote zich voor haar asielrelaas volledig baseert op de problemen van verzoeker. Het is echter niet mogelijk dat verzoekers echtgenote op 15 maart 2013 een asielaanvraag indient omwille van de problemen waarvan verzoeker zelf pas op 2 april 2013 op de hoogte werd gebracht. Nergens blijkt dat verzoekers echtgenote Angola verliet omwille van verzoekers problemen, integendeel, verzoeker verklaarde dat zij naar België kwam omwille van zijn gezondheidsproblemen. De chronologische weergave van de verschillende gebeurtenissen is aldus zodanig dat in ernstige mate afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid ervan.

Dit klemmt des te meer daar verzoeker met zijn eigen paspoort Angola kon verlaten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), terwijl verzoeker stelt te vrezen voor vervolging vanwege de Angolese veiligheidsdiensten. Het feit dat verzoeker op legale wijze met zijn eigen paspoort Angola kon verlaten, valt niet te rijmen met zijn ingeroepen vrees voor vervolging vanwege de Angolese autoriteiten.

Waar verzoeker verwijst naar zijn leeftijd en naar het feit dat hij een herseninfarct heeft geleden, dient opgemerkt dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit blijkt dat hij geheugenproblemen heeft of niet in staat is om op een normale wijze een gehoor af te leggen. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat het gehoor op een normale wijze is geschied en dat verzoeker hieromtrent evenmin enige opmerking maakte. Aldus kan verzoeker de motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen door te verwijzen naar zijn leeftijd of zijn medische problemen.

Wat betreft de verklaring van (J.D.M.) van 22 april 2014, dient opgemerkt dat van deze verklaring enkel een Franse vertaling wordt bijgebracht, zonder een Nederlandse vertaling en tevens zonder de originele tekst. Het betreft bovendien slechts een verklaring van één persoon en niet een officieel document. Documenten hebben slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door

geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, *quod non in casu* (zie *infra*). Ook van het artikel op "ANGOLA24HORAS.com" van 3 mei 2014 wordt enkel een Franse vertaling en geen originele tekst bijgebracht. Bovendien is het opmerkelijk dat op 3 mei 2014 nog zou bericht worden over een manifestatie die zou hebben plaatsgevonden op 27 mei 2012. Ook komt verzoekers naam niet voor in het artikel. Gelet op het voorgaande zijn deze stukken niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Gelet op het voorgaande komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Aangezien deze motieven steun vinden in het administratief dossier, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing terecht stelt: *"Met betrekking tot uw deelname aan een manifestatie op 27 mei 2012 in Luanda, kan het volgende opgemerkt worden.*

U stelt op 27 mei 2012 (CGVS (B. A. V.) p. 16, 17) te hebben deelgenomen aan een manifestatie tegen het MPLA en de president, die al 32 jaar aan de macht is (CGVS (B. A. V.) p. 19). Aan deze manifestatie zouden duizenden jongeren deelgenomen hebben (CGVS (B. A. V.) p. 18). Ze zou 's morgens begonnen zijn op het kerkhof Santa Anna en op Primeiro de Maio (CGVS (B. A. V.) p. 17), maar na een tweetal uur ontstonden er strubbelingen met de politie en werden de manifestanten uit elkaar gedreven (CGVS (B. A. V.) p. 17). De manifestatie zou georganiseerd zijn geweest door de broer van Nitu Alves, die u echter niet bij naam kan noemen (CGVS (B. A. V.) p. 18), al stelt u dat zijn naam zal eindigen op Nitu Alves. Evenmin weet u hoeveel mensen er die dag gearresteerd werden (CGVS (B. A. V.) p. 18), noch kan u medeorganisatoren van de manifestatie noemen. U stelde wel dat er anderen waren die anoniem steun betuigden, maar dat de broer van Nitu Alves de hoofdorganisator was van deze manifestatie (CGVS (B. A. V.) p. 19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat manifestaties in Luanda uitgebreid worden belicht in de pers (zie informatie administratief dossier). Nochtans kan er geen informatie worden teruggevonden over een manifestatie op 27 mei 2012 waarop duizenden mensen aanwezig waren en die georganiseerd werd door een broer van Nitu Alves (zie informatie administratief dossier). Wel kan worden teruggevonden dat op die datum een manifestatie werd georganiseerd door oorlogsveteranen en presidentiële wachten, om achterstallig loon op te eisen (zie info administratief dossier). António Alves Kamuningue en Isaías Sebastião Cassule maakten deel uit van de organisatoren van deze manifestatie, die echter reeds uiteengeslagen werd nog voor ze kon plaatsvinden (zie info administratief dossier). Hierover vermeldt u echter niets. Er kan onmogelijk worden aangenomen dat er op dezelfde dag nog een andere manifestatie zou hebben plaatsgevonden, die volgens uw verklaringen door een broer van Nitu Alves werd georganiseerd en waarop verschillende partijen en wel duizenden mensen aanwezig waren, maar die volledig aan de persaandacht zou ontsnapt zijn. U overtuigt bijgevolg niet inderdaad deelgenomen te hebben aan een manifestatie in Luanda op 27 mei 2012.

U verklaart dat de veiligheidsdiensten van Angola zelfs in het buitenland mensen opsporen en doden. Gevraagd naar recente voorbeelden hiervan noemt u aanvankelijk een vriend van u die in 1986 werd gedood in Portugal. Gevraagd naar voorbeelden van de laatste drie of vier jaar, in verband met de manifestaties die u zou gesteund hebben, noemt u Alves en Kassule (zie supra), de mannen die mee de (echte) organisatie van 27 mei 2012 organiseerden en in de dagen erna verdwenen (zie informatie administratief dossier). Gevraagd naar de omstandigheden van hun verdwijning en moord, blijft u echter bijzonder vaag. U stelt dat ze hun salaris gingen opeisen, maar dat ze gedood werden en in een rivier gegooid (CGVS (B. A. V.) p. 16). Gevraagd hoe ze hun salaris gingen opeisen, stelde u dat ze het gewoon gingen vragen (CGVS (B. A. V.) p. 16). U geeft op geen enkel moment blijk van enige kennis omtrent het feit dat deze mannen een manifestatie (mee) organiseerden, wat zeer eigenaardig is, gezien hun verdwijning uitgebreid bericht werd in de media (zie informatie administratief dossier), en gezien u beweert de organisatoren van jongerenmanifestaties in Luanda gesteund te hebben (CGVS (B. A. V.) p. 15, 19, 20). Men zou dan ook verwachten dat u hierover enige informatie zou kunnen verschaffen, op zijn minst dat u zou weten dat de mannen verdwenen naar aanleiding van hun betrokkenheid bij het organiseren van een manifestatie.

Met betrekking tot de manier waarop u ondersteuning zou geboden hebben aan de organisatoren van de jongerenmanifestaties (CGVS (B. A. V.) p. 15, 19, 20) kan opgemerkt worden dat u bijzonder slecht op de hoogte bent van recente gebeurtenissen met betrekking tot deze manifestaties, evenals van de sleutelfiguren die in verband met deze manifestaties bekend zijn. Zo bleek u naast de manifestatie van 27 mei 2012, waarvan u onterecht beweerde dat u er aan deelnam en waarover u verschillende ongeloofwaardige verklaringen aflegde, geen enkele andere datum te kunnen noemen waarop een jongerenmanifestatie plaatsvond in Luanda (CGVS (B. A. V.) p. 24). Evenmin kan u namen noemen van mensen die gearresteerd werden naar aanleiding van deze manifestaties (CGVS (B. A. V.) p. 24, 25), tenzij de broer van Nitu Alves (CGVS (B. A. V.) p. 24), van wie u de naam niet kent en over wie geen

enkele informatie wordt teruggevonden in verband met deze manifestaties. De namen van Pandita Nerú en Luaty Beiaro, nochtans sleutelfiguren met betrekking tot de manifestaties in Luanda (zie informatie administratief dossier), herkent u niet (CGVS (B. A. V.) p. 23). Hoewel u beweert de organisatoren van de jongerenmanifestaties gesteund te hebben en persoonlijk raad gegeven te hebben, is Mfuka Muzemba de enige persoon die u spontaan kan noemen (CGVS (B. A. V.) p. 19, 20) en die inderdaad in verband gebracht kan worden met een manifestatie in Luanda (zie informatie administratief dossier). Gevraagd naar prominente personen binnen de jongerenbeweging die gearresteerd werden, noemde u hem echter niet, hoewel hij wel degelijk gearresteerd werd bij één van de eerste manifestaties van de jongerenbeweging in Luanda. Casimiro Carbone noemde u evenmin, hoewel u zijn naam wel herkende wanneer hij u werd aangeboden en u stelde dat hij inderdaad een organisator van de jongerenbeweging is (CGVS (B. A. V.) p. 23). Van iemand die stelt sinds 2008 de organisatoren van de jongerenmanifestaties ondersteund te hebben en dit op een manier die de aandacht van het Angolese regime zou getrokken hebben, zou men nochtans verwachten dat hij spontaan correcte en volledige informatie kan geven met betrekking tot de gebeurtenissen in Luanda in verband met deze manifestaties en in verband met de sleutelfiguren van deze beweging. U maakte in het geheel niet aannemelijk deze jongerenbeweging inderdaad actief ondersteund te hebben. Er kan dan ook niet aangenomen worden dat u om deze reden vervolging zou vrezen in Angola."

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielaanvraag. Kritiek op het overtuigend motief dat verzoeker zijn asielaanvraag laattijdig indiende, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS